

ДУМИ, СЛЕД МЕНЕ

КРИСТИН ЮРУКОВА

ЛИРИКА

2013

Copyright©2013
Кристин Юркова

**Всички права запазени. Никая част от тази книга не може
да се копира или размножава в никаква форма освен
при цитиране на малки откъси в рецензии
без писменото съгласие на автора.**

СЪДЪРЖАНИЕ

1. НА ИНГЕБОРГ БАХМАН
2. ВЪПРОСИ КЪМ ЕЛИАС КАНЕТИ
3. В ДЖУНГЛАТА НА КРИСТОФ МЕКЕЛ
4. НОВАЛИС И ОРФЕЙ
5. В ДЕЛИРИУМ/НА КРИСТИАН ДИТРИХ ГРАБЕ/
6. ФАНТАЗИЯ ПО ФРАНЦ КАФКА
7. СЛЪНЧОГЛЕДЪТ НА СЛАМЕНАТА ШАПКА/НА ХЕРМАН ХЕСЕ/
8. СМЕЙСТВО МАН
9. ПОД ТРИУМФАЛНАТА АРКА/НА ЕРИХ МАРИЯ РЕМАРК/
10. ХЪОЛДЕРЛИН-СКАРДАНЕЛИ
11. СТИХОТВОРЕНИЕ ПО ЕРИХ ФРИД
12. НА ПОЕТИТЕ

НА ИНГЕБОРГ БАХМАН

Небето бива погалено -
от нейния дим.
Стенанието
е песен,
раните
стават на жар.
Опрощаване
чрез пламъците -
чувствата
биват опростени
и липсата на сърце.
Думи, след нея!
Овъгленият графит
на костите и
засажда
светещи букви
върху страниците от облаци.
Звездите
ще ги четат -
хората
са толкова далече.
Тя искаше само
да пише,
да изследва
този тъмен континент-
любовта.

ВЪПРОСИ КЪМ ЕЛИАС КАНЕТИ

Колко корабокрушенци
спаси

твоят спасен език?
Родена ли е вече
мисълта,
която очакваше?
Може ли човек
да удължи любовта
като не се намесва в нея?
Отнема ли новата любов
от старата
щетите?
Може ли да пишеш,
без да се натоварваш
с вина?
Най-лошата представа за бъдещето
е /според тебе/ -
отстраняването на ветровете.
Какво ще стане
с бъдещето,
когато и въздухът
бъде отстранен?

В ДЖУНГЛАТА НА КРИСТОФ МЕКЕЛ

Най-хубавото
на джунглата -
че ставаш
достатъчно див.

Мекел ни учи
да сме китове,
преяли от вълшебства,
да сме лунатици,
които скитат по самата луна,
които се носят
из всички птичи езици.
Да не стъпваме на нозете си,
щом можем
да ходим върху главите си.

НОВАЛИС И ОРФЕЙ

Чрез поезията -
да се направят клетките
чувствителни за любовта,
за героичното време
на растенията,
за математиката
на сферите,
за тоновете
на камъните,
за просвещението
на природата.

Чрез тайните
вземаш участие
в асоциациите
на живота,
в асоциациите
на смъртта.

Синьото цвете
разцъфва
в ръцете на Орфей,
там, където бесите
са обсебени.
Венчелистчетата
опипват
пещерата
на Космоса -
видения
капят във вените.

Светът халюцинира
в лилаво, бяло, синьо.
Опразни до дъно
чашката
на Синьото Цвете.

В ДЕЛИРИУМ /НА КРИСТИАН ДИТРИХ ГРАБЕ/

Човек

в алкохол.
Поезията
разпалва
виното.
Духът
от бутилката
се издига
така нависоко.
Мислите
съскат и хапят.
Дворците
опитомяват по-добре
от затворите.
Дон Жуан
наднича под полата
на историята.
„Шега, сатира, ирония
и по-дълбоко значение.“

В делириум
се гледа по-весело.
И се мре по-весело.
Наздраве!

ФАНТАЗИЯ ПО ФРАНЦ КАФКА

Замъкът
промени външността си,
замъкът
е станал Банка.
/Човек вече не строи
въздушни замъци./
Всичко
заложено на карта.
Вътре не се разхождат
призраци,
подредено е
и чистичко.
Съдията
е в добро настроение.
Той не би допуснал

грешка,
присъдите
се произнасят
в цифри.
/Собственикът на замъка
не се вижда никъде./
В Казиното
се залагат глави.
Въжеиграчът
е останал
без работа -
той е проиграл
въжето.
Никой не се учудва,
когато се е извършило
Преображението -
човек се чувства добре
като гол охлюв
и като гущер.

СЛЪНЧОГЛЕДЪТ НА СЛАМЕНАТА ШАПКА /НА ХЕРМАН ХЕСЕ/

Ти живя като Самана,
ти живя като Херман,
който тъкмо се е измъкнал
от Степния вълк.

Ти можеш да живееш във всеки
така ненатрапчиво и тихо.
/Не става въпрос
за един или два живота./

Сън в мистичната градина,
която ти засади.
Аз – под слънчогледа
на твоята сламена шапка.
Прелетните птици на преobraженията
гнездат в нея.

Съвсем неочакван -
моментът на играта.

Играта на стъклени перли
днес продължава да се играе
по мобилния телефон -
ако някой има сродна душа,
ще се чуе.
Единият Буда се усмихва на другия,
седнал в слънчевия възел.
Толкова привлекателна сигурността,
че нищо не е сигурно.

И под колелото -
прекрасни висини.

СЕМЕЙСТВО МАН

Буденброкови -
корав залък
в гърлото
на времето.

В най-последното писмо
на Клаус пише:
„Руското насилие,
американските пари...“
Ако Европа
го беше прочела!

Все по-малко хора
дръзват да изкачат
Вълшебната планина
на Томас.
/Страхът от височина
е станал
болест на цивилизацията./

Голо събра
романите
на фактите.

Фридо написа наново
Дненика на един луд -

да лекува
с безумие.

ПОД ТРИУМФАЛНАТА АРКА /НА ЕРИХ МАРИЯ РЕМАРК/

На Източния фронт
нищо ново,
на Шипка
всичко е спокойно.
Най-често
народите ни
се срещаха
по фронтовете.

Сметката
с избитите
все не излизаше.
Войните
непрекъснато
се римуваха.

По фронтовете
и под триумфалните арки
триумфира любовта,
по-бърза от Бог
и по-съдбоносна
от него.

Светлините
на прожекторите
се кръстосват
в обезглавената глава
на сестра ти,
чието лице
е с чертите
на Ингрид Бергамн
от твоите филми.

ХЪОЛДЕРЛИН – СКАРДАНЕЛИ

Разум,

спрял
като счупен часовник,
тъче нишките
за стиховете.
Вавилонската кула
на безумието
говори толкова много езици,
че той не може да ги следва.
Така високо в небето
се възправя кулата,
така здраво е построена -
никой не може да проникне в нея,
нито хилещите се студенти,
нито преминаващите години.
Само римите
го галят,
в тях Диотима е още жива -
толкова много милост
в едно безумие.
Кога той е Скарданели
и кога Хьолдерлин -
това ще издадат стиховете.

СТИХОТВОРЕНИЕ ПО ЕРИХ ФРИД

Говори на рибите,
говори на рибите в езерото,
говори на рибите в морето:
Вие, риби, златни, сребърни, червени,
вие, акули и китове,
вие перки и риби опашки,
останете с нас.
Говори на пеперудите
и на мятащите се славеи
в светлата лунна нощ на розите,
говори на пчелите,
които превиват цветните чашки,
говори на мечето
в утробата на майката,
говори на светещите
вълчи очи,

говори на видрата и на бобъра
с бързите опашки:
Сестрици, братя,
моля, моля, останете с нас,
за да го има света.

НА ПОЕТИТЕ

Полупоети
полустихоплетстват,
крещят
в микрофоните
на света.
Нищожества
продават Нищото.
Литературни агенции
опаковат
литературни продукти
като масло и мляко.
Спекуланти
наддават имена
на борсата за слава.
„Не взимайте участие в данданията!“ -
Призовава Клаус Ман.
Вечно младите
и вечно сърдитите поети
в небесата
оттеглят обратно
смисъла на написаното.

Търговията
с умове
продължава.

ДУМИ, СЛЕД МЕНЕ

ЛИРИКА

АВТОР: КРИСТИН ЮРУКОВА

ПЪРВО ИЗДАНИЕ

ПЛОВДИВ

ЮНИ 2013